

El ritme d'ocupació de les cooperatives creix un 25% en els últims quatre anys, el doble de la mitjana catalana general

JORDI GOULA

és economista i periodista. Ha coordinat el suplement d'economia de *La Vanguardia*

durant vint-i-set anys. Actualment escriu al diari digital *Vilaweb*.

Les xifres no enganyen. I el que ens diuen és que les cooperatives catalanes han superat amb nota la llarga crisi que hem patit. Quan es va tancar el passat exercici, donaven feina a 47.582 persones, un 15% més que en el moment àlgid abans de la crisi, l'any 2008. Perquè us en feu una idea: l'ocupació total de Catalunya, segons l'Enquesta de Població Activa (EPA), continua estant un 9% per sota. És cert que cal destacar un fet important en aquesta diferència: la gran caiguda de l'ocupació i la seva posterior dificultat en la recuperació s'ha produït en el sector de la construcció, en què les cooperatives no tenen un pes específic gran.

Al marge d'aquest fet –la superació del nivell d'ocupació precrisi– hi ha dos aspectes que, des del meu punt de vista, cal destacar. El primer és que durant els pitjors anys –del 2008 al 2013– la caiguda de l'ocupació en les cooperatives va ser de només el 9%, enfront del 19% del total registrat a Catalunya. Les cooperatives van parar millor el cop. Per què? Recordo que en plena crisi, el màxim dirigent d'una cooperativa em comentava: "En les cooperatives de treball, l'ocupació és l'objectiu i l'obtenció de beneficis és el mitjà per aconseguir-ho. Necessitem tenir beneficis, ser eficients, estar ben organitzats, però l'objectiu final sempre, i més en moments com els actuals, és l'ocupació". I el temps li ha donat la raó.

L'altre aspecte que m'ha cridat l'atenció és com en els anys de la recuperació –des del 2013– les cooperatives han creat molta més feina que la resta d'empreses. Així, des del 2013 fins avui han augmentat la seva ocupació en un 25%, mentre l'ocupació general ha crescut un 13%. El perquè cal buscar-lo en tres punts diferents. En primer lloc, perquè hi ha hagut un parell o tres de grans cooperatives que han guanyat concursos importants i han augmentat notablement la seva base laboral. El segon és que en deu anys s'han creat més de mil noves cooperatives –i en els dos últims

s'ha accelerat el ritme amb tres-centes seixanta més–, fet que suposa un augment important de treball si pensem que cada cooperativa integra una mitjana de tres socis i, finalment, que les més de quatre mil cooperatives que ja existien han generat també ocupació. La suma d'aquests tres factors explica els vuit mil llocs de treball creats des de l'any 2013.

En definitiva, crec que la superació neix de la seva pròpia idiosincràsia. Com em deia en aquells anys difícils un altre directiu del sector: "No totes les cooperatives són iguals. Ni totes sobreviuran a la crisi actual. Però el nexa que les uneix és el seu esperit de resistència. La implicació en el projecte és el seu secret. Molts dels seus valors es preconitzen també per a les empreses mercantils, però els són difícils d'aplicar. Perquè els treballadors aquí són els amos". Crec que en aquesta última frase, rau el secret de l'èxit.

Durant els pitjors anys de la crisi econòmica, la caiguda d'ocupació en les cooperatives va ser de només el 9%, enfront del 19% del total registrat a Catalunya. I des del 2013 han creat molta més feina que la resta d'empreses.